

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XVII. Ultimæ Supplicationis descriptio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

viis cum lucernis aut facibus, & harmonico cantu numerosas Sodalitates, cupidas Angelicæ Dapis quàm primùm sumendæ: & Pater primus omnium Sacris operatus, hilari & indefesso studio ubique aderat, nunc necessaria præparando, nunc divinum epulum suismet manibus dispartiendo, nunc verbis sanctum ardorem spirantibus omnium ad divinam dapem accedentium animos inflammando: quorum numerus sæpe ad octodecies; quin & ad vicies mille ascendebat: quamquam supra omnem numerum erant accensa eorum studia, pia suspiria, & lacrymæ aliis occasionibus haud sanè consueta. Nec poterat nisi teneros admodum sensus excitare, numerari sub illa viridantium arborum umbrâ, nunc quadraginta, nunc quinquaginta sacros Judices, singulos circumdatos multâ dolentissimè penitentium turmâ; sic ut omnes campi illi novum viderentur fructuum genus parturire, fructuum nimirum cælestis Paradyfi, qui ad reddendas DEO laudes efficacissimè excitabant.

§. XVII.

Ultima supplicationis Descriptio.

TRansacto subinde meridie, & tantillo temporis spatio ad vires reparandas concessio, initium fiebat postremæ, & præ ceteris apparatus Supplicationi. Primo post prælatam Crucem loco ibant puellæ albis induræ vestibus, coronâ è spinis in capite, & velo, quod partem vultûs obtegebat, oculis in parvum Christi in Crucem suffixi simulacrum, quod manibus præferebant, defixis. Has excipiebant feminae aliæ, Viduæ, Conjuges, solo vestium colore à primis diversæ. Mox Sacerdotum nudipedum venerabile agmen,

gmen, injectis collo funibus, crucem, aut calvariam manu præferentium veniebat. Insistebant horum vestigiis, certis adscripti Sodalitatibus, operto vultu, & togis oblongis; viri dein alii in vestibus brevibus, cum suo singuli socio, nudis pedibus, & capite spinis incincto. Constabat sacrum hoc agmen fermè pluribus millenis, quorum non pauci flagris armati, sanguine quem fundebant, signabant vias, per quas ibant, & hinc si uspiam alibi, cujuslibet ardor ingenij sui vires expromebat ad interna pœnitentis animi sensa peculiari aliquo indicio & argumento prodenda. Inter hæc Sacerdotes mæsto & lugubri cantu *Miserere* ordiebantur, ceteris singulas Psalmi strophas miserabili carmine *Miserere nostri Domine, Miserere*, intercalantibus; quod tubæ instar cælestis cunctos stimulabat ad iratum DEUM sincero de admissis dolore placandum. In Supplicationibus tamen hujusmodi spectabilius nihil erat, quàm Pater Paulus ipsemet. Ibat ille postremus omnium, profundâ quadam sui despicientiâ in DEUM absorptus, lacrymisque suis innatans, cum prægrandi Christi incrucem suffixi simulacro, & præter vestem Pœnitentium, aliorum vestibus non absimilem, raptabat innexam utrique pedi catenam tanti ponderis, ut ægrè admodum gressus promoveret. Concurrerat autem Populus, sacri spectaculi avidus, numero tam incredibili, ut in littoralibus Liguriæ tractibus aliquando facile septuaginta mortalium millia censa sint, quorum non pauci triginta, quin & quadraginta, passuum millia confecerant: multi cum spectandi locum è plano non invenirent, arbores conscendebant, quarum rami cum ponderi insidentium non sufficerent, etsi crassi firmique aliàs, non semel crepuere. Toto porro supplicum agmine ad destinatum paratùmque in campis locum delato accingebat se Pater ad

E

Conci-

Concionem, in qua totum suum ardentissimum Zelum ex-
 ereret. Argumentum ejusmodi Concionum erat, Perse-
 verantia in bene cœptis, ad quam ut efficaciter audientes
 incitaret, media proponebat & suavia, & potentia; cujus-
 modi sunt, tenera & constans pietas erga DEI Matrem, om-
 nium gratiarum à summo DEO constitutam Diribitricem;
 creber divinorum Mysteriorum usus; & ante omnia, fuga
 occasionum: cùm sperari vix, ac ne vix quidem possit, non
 ruiturum tandem in præceps eum, qui semper ludibundus
 circa extremum marginem oberrat. Inde progrediebatur
 ad bene precandum cunâctis nomine supremi Ecclesiæ Pa-
 storis, ut mors fert Patrum Societatis in sacris hisce expedi-
 tionibus. Priùs tamen, velut Vatis Eliæ incitatus spiritu,
 sumpto in manus Cruci affixi simulacro, horribiles diras ful-
 minabat contra illos, qui primi auderent rumpere commu-
 nem concordiam jam stabilitam; iterum introducere con-
 suetudinem operum, quæ tam multis sunt cadendi, & in
 præceps ruendi occasio; lusuum inquam vetitorum, chorea-
 rum, conventiculorum nocturnorum, amorum profano-
 rum, eamque in rem afferebat illa Josue verba: *Maledictus*
vir coram Domino, qui suscitaverit & edificaverit Civitatem
Jericho. Tum ad lenitatem compositus vertebat sese ad be-
 ne precandum cuilibet hominum ibi præsentium conditi-
 oni, suggestis cuilibet earum opportunis monitis. Preca-
 batur fausta quæque eorum familiis, domibus, pecoribus, a-
 gris, proventibus. Tandem accensâ face arreptâ exclamabat: *in ignem, in ignem Folia lusoria:* quæ eum in finem
 ipsismet à lusoribus, saniora jam cogitantibus, erant oblata;
 & cùm omnis multitudo magnis vocibus ingeminaret, *in*
ignem, in ignem, aliorum operâ cunâctorum in oculis cura-
 bat illa concremari. Mox initium fiebat concinendo Hy-
 mno

Josue 6.

mino Ambrosiano, *TE DEUM*, ad agendas DEO grates pro omnibus, quæ præfenti ejus ope rectè & ex virtute erant gesta. *Sed quia* (aiebat Pater ex intimo animi sui sensu) *probè perspicio me peccatis meis impediisse multo majores, qui consecuturi ceteroquin erant, fructus, quosque pro sua miseratione divina Bonitas parata erat concedere, par omnino est, dum vos gratias illi agitis, ut ego veniam ab eadem quam demississimè petam, & eam noxam in me, parte saltem aliquâ, vindicem: & cum dicto nudatis humeris arreptoque ferreo suo flagro atrociter tergum suum laniabat. Quantumcunque porro sanguinis ille funderet, haud minùs sanè lacrimarum affundebat numerosissimus ille populus, permotus spectaculo viri, qui non contentus ipsius causâ tantum profudisse sudoris, videbatur omnem etiam venarum sanguinem salutis eorum causâ velle profundere. Non poterant audiri concinentium Sacerdotum voces, sed lugubris tantùm planctus & clamores, orantium Patrem, ut cessaret tandem à laniena non suis, sed illorum peccatis & sceleribus debitâ. Sic Pater erectus in pedes, & vale ipsis dicturus ultimum: *Christiani mei, aiebat, vos ego hîc in aperitis vestri, & mei Servatoris brachiis relinquo; cui ex imis animi mei visceribus vos commendo. Non credo, quòd nos mortali hac in vita iterum visuri simus invicem; videbimus nos, DEO bene juvante, iterum in cælo. Ubi nuntium mortis meæ intellexeritis, rogo vos per illum, quo vos arctissimè complector, amorem, ut dignemini à divina Bonitate impetrare requiem anima mea.* Tum enim vero præquam aliàs personabant clamores & ejulatus, sic ut totidem vicibus restaurari videretur plena illa tenerrimi affectus Tragœdia, quæ data est, cum Paulus Apostolus Mileto Ephesum profecturus vale ultimum Christianis suis dicebat. Plurimos omnino re-*

perire erat, qui se illi adungere comites studebant, nec avel-
li poterant à Patre tam amato, & amante: unde necesse
plerumque fuit, ut clam ille, fugientis potiùs, quàm profi-
scentis more, se subduceret.

§. XVIII.

Abitus Patris ad Missiones alias.

ITa Pater Paulus, quin unquam interquiesceret, sub ve-
esperum mox illius diei, aut, si tardè, sub auroram se-
quentis pergebat ad arduos suos labores alio in loco in-
choandos, & ad falcem in novam semper messem mittend-
dam. Quantumcunque densi cœlo imbres caderent, quan-
tumcunque ferocirent venti, etsi noctu per horridas eun-
dum silvas, aut vias asperrimas, nullo tamen horum incom-
modorum ille absterrebat, sed ibat primus omnium vul-
tu hilari, animòsque comitibus addebat: quin dicere solebat,
eos qui statuissent Expeditionibus hisce Apostolicis sese im-
pendere, eo se numero habere debere, quo procubitores
in militia, qui apertissima in vitæ discrimina se coniiciunt.
Altè idcirco in animum demiserat cogitationem de Infero-
rum suppliciis, de suis noxis, de æternitate, quæ facile il-
li reddebat quidquid esset ferendum: unde si quis eum ali-
quando hortabatur, ut majori ipsi sibi curæ esset, ut tue-
retur se à nimbis, qui densi ruebant; reponere consueve-
rat; haud paulo levius esse aquas, quàm ignem pati; sæpe
etiam addere solitus: ô si sciretis, quantopere illum ego
formidem! Aliàs cum nonnemo rogabat; ne se verberis-
bus tam malè mulctaret, tantum sanguinis funderet, Apo-
stolicum illud in mentem revocabat; *Sine sanguinis effusione*

Hebr. 9.
v. 22.

NON